

Resumé v českém jazyce

Tato bakalářská práce se zabývá zkoumáním básnické sbírky Ivana Skály *Co si беру na cestu* (1975), jež byla v roce 1976 oceněna státní cenou Klementa Gottwalda a lze ji tak určitě považovat za kanonické dílo socialistické literatury.

Práce dokládá, že sbírka není zástupcem čistě politické lyriky. Sbírka je směsí intimní a přírodní lyriky, v níž díky autorově politické angažovanosti a orientaci vystupují na povrch motivy propagandistické funkce. V práci zjišťujeme, jakým způsobem je v poezii realizována agitační funkce a jaké jsou k tomu nejčastěji užity prostředky. Motivy socialistické propagace jsou ve sbírce *Co si беру na cestu* více či méně skryty, ale vyskytují se jak v básních výhradně politického rázu, tak i v přírodních a reflexivních pasážích. Prostřednictvím rozboru jednotlivých rovin (formální, tematická, jazyková) jsem se pokusila co nejpřesněji charakterizovat ideologická schémata, jež jsou udržována v celé sbírce. Zajímavé bylo zjištění, že pro celou sbírku je základní intimní poloha samotného autora, který se pomocí reflexe vrací ke svým základním hodnotám, ze kterých vzešel. Jeho lyrický hrdina je ideální občan, jehož jedinou vášní je tvrdá práce a láska k vlasti. Je naprosto zbaven erotičnosti a intelektu. Jediné pro co žije a co dává jeho životu smysl je socialismus. Celou sbírku chápu jako intimní autostylizaci samotného autora. To, jakou významnou roli hrála socialistická ideologie ve Skálově životě, dokazují právě na jeho poezii, v níž se celkem nenásilně snoubí intimní zpověď autora se socialistickými ideály.

Pro účely práce jsem se pomocí odborné literatury pokusila vymezit termín politické lyriky a zmapovat estetické ideály socialismu.

V závěru práce jsem se zamyslela nad uměleckou hodnotou díla pro dnešní, nejenom literární společnost.